

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 31 Subject

Name of MSS VIVAHA BRINDAVANI PATRE

Author ~~NOT~~ NOT AVAILABLE

Period N. A Folios

Script SANSKRIT Source

Missing Folios

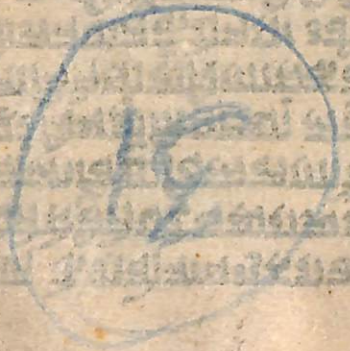
(18-0N SW 7)
MS. No. 31

1462 29/11

(3/)

विवाहसूत्रावन पत्रे ५३

विवाहसूत्रावन

131

अथ प्रथमः श्लोकः केशवो नाम गुरुः चार्यः पिता जनयति कीर्तिः तीर्थांशं प्राप्तात्प्राणमधिपः कर्तृत्वात् यदा पितृत्वात् सर्वतीर्थ
 मूर्तिः कुम्भद्विर्द्वयैः श्रिते सेवेते पदे यस्य राज्ञः मान्य इत्यर्थः न संत्यक्ता वेला स्थितिः कालमर्यादा येन सः विहत सदाचार इत्यर्थः
 यस्मात्पर्याप्त्या लब्धा कलाविद्यादिलक्षणा येन सः शिष्यभूता हि जायिष्यान्मृणास्तेषां समीक्षया दर्शनेनाप्रयालव्यया उच्यते
 उक्तं यामुदो हर्षस्य पूरे विभर्तीति स तथा लक्ष्म्याः पशुधनधान्यादिसमृद्धेरीशः यदालक्ष्मीनाम्नीमञ्जननीतस्या ईशः पतिः अ
 विलान्यनेकानि दानानि तेष्वावारिणा संकल्पो देकेन सततं सदा प्रस्त्रिग्या ईतरासप्रलितिर्गृहभूमिर्धस्य चोषेण शास्त्राय
 यत्नवेण धनो मलोजनपातकं येन सः उर्वी गुरुतराया कृपातस्याः सिन्धुरिव अथ समुद्रपदे उरु कृपायुतः सिन्धुर्जयति कीर्तिः
 तीर्थानामधिपः राजा कुम्भद्विर्मेनाकादिगिरिभिः श्रितमंगीकृतं पदं स्थानं यत्र न संत्यक्ता लंछिता वेला स्थितिः स्तीरमर्यादा ये
 न पुनः यदि त्यज्यं यत्परापरा प्रकालस्य पूर्णस्य हि जायिष्य चंद्रस्य समीक्षया दर्शनेनाप्राउरुर्मुहूर्धयेनेह शोभवति तदा
 पूरे विवृजलप्रवाहं विभर्तीति तथा भवति लक्ष्म्या ईशो जनकः अविजैरी नवारिभिर्देवैः सततं प्रस्त्रिग्या शोभना समृद्धिः
 तिर्यस्य चोषेण स्वर्गर्जनेन धनो मलः पातकं येन सुग्रीवसफलं जन्म येन सति महोदधौ अहम्यहनि चोषेण ब्रह्महत्या वि
 लीयते इति पुराणं केशवः विष्णुशयनगृहमवर्था योच २ अथ विष्णुपदे केशवो नारायणो जयति कीर्तिः गुरु रर्जनादीना
 मुपदेशा तीर्थानामधिपः गंगादीनां तत्पदजन्यत्वात् कुम्भतिथरणीधरे शेषे श्रितं पदं निवासो येन शेषप्रायी न संत्यक्ता वे
 लायां समुद्रतीरे द्वारकायां स्थितिर्यत्र यस्माद्विष्णोरेव पर्याप्त्या लब्धा पोर्थादिकला येन स चासौ हि जनां पक्षिणामधिपः
 गरुडस्य सबाहनस्य समीक्षया प्राया उरुमुदो गुरु हर्षस्य पूरे विभर्तीति सः लक्ष्मी ईशो भर्ता अविलासमग्रादानवारिणा
 गजगंडमटजलेन सततं प्रस्त्रिग्या रामकृष्णवतारादौ समृद्धितिर्गृहगणभूमिर्धस्य चोषाणां ब्रजवासिने दानां ध
 नो मलो येन उरु कृपासिंधुर्दयासागरः १ सूर्यपदे केशवः शमयः प्रशान्ता विद्यंते यस्य स केशवः सूर्यः केशाहो न्यतस्यामि
 ति प्रशंसायां मतवर्थेवः जयति कीर्तिः गुरुर्मयरोमकादीनां ज्योतिष उपदेशा अतएव तीर्थानां प्राप्तात्प्राणमधिपः प्रवर्तकः

पद्मतीर्थाणां गंगादीनामधिपः स्नानसमये तन्मंडलात्तदावाहनविधानात् कुम्भद्विरुदयाचलादिभिः श्रितं शृंगेषु धृतं प
 दं रश्मिरूपं यस्य यद्वा कुम्भतिसुमेरौ श्रितं पदं येन सः न संन्यक्तवेलायाः कालस्य प्रातरादेः स्थितिः प्रवर्तननियमो ये
 न यस्मात्सूर्यास्त्यामाः कलायेन सहि जायि पञ्चदशः तस्य समीक्षया दर्शने शुभं आमाव्यासाश्च दृष्टं दर्शनलालसा
 च्छको रादयस्तेषां रुमुत्सवं चन्द्रमंडले स्वकिरणसमर्पणो न विभर्तीति स तेजोलक्ष्या ईशः अखिले दीनवारिभिरि
 दादिभिः सततं प्रस्त्रिग्यासेविता सद्यदिति र्यस्य चोषेण वेदखेण ध्वस्तो मलो येन वेदपाठे प्रवर्तक इत्यर्थः ३ रु
 क्णसिंधुः स्यात्वरजंगमजगदात्मतया वृष्ट्या दिहेतुतया च दयासागरः ३ स्यंगणो रादेव जैः कृतमर्थचतुष्टयं
 यद्यस्यास्पनिवन्यस्पग्रन्यारस्त्रेवरीयसः १॥

वि. दं. टी.

जें श्रीगणेशायनमः तीर्थानामधिपः कुभञ्जितपदोः सत्यकवेलास्थितिर्धर्म्याप्रकलादिजाधिपसमीक्षाप्रोरुमुत्तरभूत
लक्ष्मीशोविलदानवारिसततप्रस्तिग्यसमृद्धितिर्जोषधस्मलोजयत्पुरुकृपासिन्धुर्गुरुः केशवः १ वधातिस्मविवाह
पूर्वकपदं वृदावनं केशवादित्योयत्कुटिलोक्तिपुक्तिवद्भलवद्दार्थगुणपदैः हेलागम्यमनल्पदृष्टिसुधियांतत्रेत
रेषांतथा तस्मान्नहिद्वितीविशेषसहितामारव्युमत्सुत्सकः २ नानाकलागमपटुर्भुविगीतकीर्त्तिः श्रीकेशवो
स्पतनयः कुरुतेगणेशः रीकोभ्रमांधतमसापहराविवाह वृन्दावनस्यकरपीडनदीपिकाख्या ३ अथसकलाग
माचार्यवर्यो ज्योतिर्विकृलावतंसोनेककलाकलापकुशलः श्रीकेशवार्कः करीकंटीरवादिग्रहगणितादिनिर्मा
यनिजसत्कविताविशेषचातुरीदर्शयन्संहितास्कंथैकदेशभूतविवाहपटलंचिकीर्षुर्निर्विघ्नग्रंथसमाप्तादिफलक
श्रीशार्ङ्गिणोः सज्जतयो नवसन्निवेशः क्लेशव्ययंचलचलनयनंचलश्रीः यत्रान्नलग्नयनमङ्गलमाचचार
मृगारहारमणिः कोस्तुभश्चिमगुम्फः १ ॥ माश्रीलक्ष्मीमंगलमाचरति श्रीशार्ङ्गिणोरिति अयतिविश्वमेनांसाश्रीः
शार्ङ्गधनुरस्यास्तीति शार्ङ्गीतयोर्लक्ष्मीनारायणयोः सनवसन्निवेशः नवसंगमः सन्निवेशस्तुमंस्यायां प्रवेशेसंगमे
पिचैत्यभिधानात् वीयुष्माकं क्लेशव्ययंकष्टनाशं सज्जतकरोत् सन्निवेशजातिविशेषाणाहारेणाह चलचलदिति
चलोचनौचलतौचचलचलतः संमुखगत्वापरावर्त्तमानानयनानामंचलाः प्रांतास्तेषांश्रीः शोभायस्मिन्सतयासमा
सांतविधेरनित्यत्वात्प्रत्ययाभावः लज्जाकुलतयासानुरागपरस्परवलोकनंनयनंचलैरेवयुक्ते सकः यत्रसन्नि
वेशेष्टमृगारहारमणिः कोस्तुभश्चतयोरश्मीनांगुम्फो गुम्फनं अंचलयोर्वस्त्रयोर्ग्रंथनमेवमंगलतदाचचार विवाह
समयेवरयथप्रवृत्तिवस्तुचलग्नयनमंगलत्वेनक्रियतइतिशिष्टाचारः तदत्रश्रियः मृगारहारमणिः शार्ङ्गकोस्तुभमणोश्चा

स्फारोवदलः स्फारसमोयः परिमलोविशेषार्थत्वेनाहं समद्वंद्वफलतत्त्वज्ञानं यत्र तत्त्वनमपि परिमलेन
 फलैश्च पूर्णं भवतीति टीकांतरं = १

त्योन्मेषिमगुंफेन प्रागेव निष्पन्नमिति भावः अत्र मंगलार्थगणादिदोषनिरासार्थं चादौ श्रीशब्दप्रयोगः तदुक्तं देवता
 वाचकाः शब्दा ये च भद्रादिवाचकाः ते सर्वे नैव निर्दिष्टाः सुलिपितो गणितोपि चेति यथाश्रियः कुरुणामधिपस्य पालिनीमि
 त्यादौ वसन्ततिलकवृत्तम् ॥ अथास्य ग्रंथस्यार्थमूलत्वेन प्रामाण्यं प्राचीनग्रंथेभ्यो वैशिष्ट्यं च योतयन्ननुवधचत
 र्यं च स च यं श्रिकीर्षितं वसंततिलकेन प्रतिजानीते संवर्गेति अहं विवाहं वृंदावनं नाम ग्रंथं विरचयामि विवाहः स्त्री
 पुरुषसमागमलक्षणस्तदर्थं वृंदावनमिव कृष्णो हितत्रयोपीभिः सह परस्परपाणिधारणपूर्वकं रासक्रीडादिकं कृत
 वान् यद्वा विवाहानां वृंदं समूहमवतीति तथा अत्र हि सम्यक्सदस्य फलनिरूपणो नासत्समयमुत्सृज्य सत्समये
 विवाहं करणे पुत्राद्यभिप्रेक्षितत्वाद्युक्तमस्य ग्रंथस्य विवाहवृंदावनत्वं कीदृशं स्फारत्स्फुरत्परिमलाब्जफलं स्फारंति
 संवर्गगर्गभगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सारं वराहमिहारादिमतानुसारं स्फारत्स्फुरत्परिमलाब्जफलं विवाहवृंदावनं
 विसृज्य निस्सुरंति विक्रममानानि परिगतो मलः परिमलो दोषाभावः कुगतिप्रादुर्भूतश्चेति तत्सु विरचयामि विचार
 षः तेनाब्जानि न तत्रादीनां फलानि यस्मिन् तथा विचारेणानामुनिवाक्यानां सर्वपक्षसिद्धांतसारसारविचारेणार
 म्यं किं कृत्वा गार्गादीनां गिरिवचनानि ताभ्य एकदेशीयादिवाक्यापरित्यागेन सर्वसंमतमतस्वीकारात्सकं सारं संवर्गमेव
 यित्वा न केवलं स्वमतेनैव सारं संवर्गं किंतु वराहमिहारादिमतानुसारं आदिनाललक्ष्मीपतिश्रीधरनारादादीनां ग्रहणं ते
 षां मतमनुसरतीति तथा तं गार्गादिवाक्यानां सारं सारपर्यालोचनया वराहमिहारादिमतेन सारं संवीय ग्रंथं विरचयामीत्यर्थः अ
 नेन गार्गादिमुनिवाक्यमूलत्वेन प्रामाण्यं स्फारदित्यादिविशेषणो नेतरग्रंथेभ्यो वैशिष्ट्यं च स ग्रंथस्य योतितं अत्र न तत्र अदि
 कालमीमांसामेलकनवांशविचारादिविषयः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावश्च संबधः सदस्य फलज्ञानेन च भाष्यभनिरूपणं।

विचारोपनिषद्

वि. २. टी.

तावुभाविति अभिधाने च पक्षो रवोपगोयुक्तकसौमासस्तु तावुभाविति अतएव सिद्धं ते पुक्तम् मासस्तथा च नित्ययस्तु हि
नो युमानादिति अतः सौरादौ मासप्रयोगो गौराव्यायोजनीय इत्यस्माकं सिद्धांतः तर्हि रवेरवैसारिणामुत्तरायणमिति विवा
हे सौरमासाः कथमुक्ताः नाषाढप्रभृति चतुष्टये विवाह इत्यनेन चोदमासाग्रं यांतराः १ अनयोर्विरोधे सति सपुक्तिकं
निर्णयं वक्तुं पूर्वपक्षमाह नेष्ट इति सुंदरीणामुपयामे विवाहे मृगयुजिमकरगेरवौ पौषो नेष्टः मकरगार्कस्य शुभत्वे
पुष्यशुभपौषयोगात्सनेष्ट इति भावः ननु विपरीतं कुतो न स्यादित्यत्राह इत इति प्रवीणैः पंडितमनोर्मृगयुजिरवौ पौष
श्रेयः इतः मकरगार्कस्य शुभत्वात् तदा चैत्रोपजसहचरे मेषगेभास्करे सति चारुः शुभः स्यान्न चैवमस्ति किंचास्यप्रसि
नेष्टः पौषे मृगयुजिरवावा इतश्चेत्प्रवीणैश्चारुश्चैत्रोपजसहचरे भास्करे सुंदरीणां मांडव्याद्यैः सत शुभफलस्यास्य
किं नोपयामे मीनोपि स्यादपि कृतफलः फाल्गुणस्य प्रसंगात् २ कषो न निर्घोयदि फाल्गुने स्यान्मेषस्तु वैशाखगते
न निर्घः मध्याश्रितौ हावपि वर्जनीयावित्यादिवाचामियमेव पुक्तिः ३ ॥ इत्यफाल्गुणस्य मांडव्याद्यैः सत शुभफल
स्य प्रसंगाद्योगात् मीनो मीनगता कोप्यविकृतफलो यथा वक्तुः किं न स्यादपि त्रिविकृतफल एव शुभफल फाल्गुणयो
गादुष्टोपि मीनो दुष्टफल एवेति भावः न चाप्येवमस्ति एवं सौरायास्य स्वीकर्तुं निष्ट इयं २ एवं सति सिद्धांतमाह कष इति
यदि फाल्गुने कषो मीनगता र्कस्तदान निर्घः चादस्य मुव्यात्वात् एतत्प्रसंगेन व्रतबंधेपि निर्णयमाह मेष इति मेषो मेषा
गता को यदि वैशाखगतस्तदान निर्घः मेषगेर्कव्रतेन हीत्युक्तेरशुभस्य मेषस्य शुभवैशाखयोगाच्चुभत्वमिति भावः प्रकृतमा
ह मध्याश्रिताविति मध्याश्रितौ चैत्रगौ मीनमेषगता कीवपि वर्जौ चैत्रदोषात् मीनो हि स्वरूपत एवाशुभो मेषस्तु चैत्रयोगा

रिति चोदस्य सुखलादिति सर्वत्र दत्तः ३ इति विवा
एवमुक्तवता मृषीणां पुक्तिरियमुक्तवत्सर्गः ३

CC-0 Panjab University, Chandigarh. Digitized by eGangotri

[illegible]

प्रमाणम्

एवमनेकेषु फलाद्यसमाधानमाह प्राणिनिः सर्वजन्मनियुतपार्जितं सदसत्कर्मतत्प्राक्कर्मसु चोत्तेतदेवदेवं यच्चैहि
 कंकर्मतत्प्रयत्नः पौरुषं चोत्ते प्राक्कर्मणः शोषाय दयाय पोषाय पुष्टये विधीयमानं कर्म समर्थं भवति किं वत्सलिल
 दिवत् जलाग्निभूमीसंस्कारवत् यथा बीजं जलादिसंस्कारसंस्कृतं सङ्गदेति वर्द्धते चाप्यथा तीक्ष्णते तथा प्राक्कर्मबीज
 मैहि केन यत्नेन वर्द्धते न्यथा दीयते तस्मात्सदाचारवतां श्रुतिस्मृत्या युदिता चरणानिष्ठानां कदापि न हानिः अस
 दपि कर्मफलं सताप्रयत्नेन निवार्यते ततो निमित्तलक्षणशकुनादयोऽप्यवश्यमन्वेष्टाः १ केचित्प्राक्कर्मैव फलदमि
 ति मन्यन्ते तस्मात्तन्निरस्यति फलेदिति विपरीताख्यानकी प्राग्भवप्राक्तनं कर्मैव चेत्फलेन यत्नः तदा यदवश्यं भावित
 प्राक्कर्मबीजं सलिलानलो बीजं संस्कारवत् कर्मविधीयमानं शोषाय पोषाय च तस्मात्सदा सदाचारवतां न ह
 निः २ फलेद्यदि प्राक्तनमेव तत्किं कृष्णायुषायेषु परः प्रयत्नः श्रुतिः स्मृतिश्चापि नृणां निषेधविध्यात्मकं कर्मणि
 किं निषेधा ४ क्षायाविधौ न भुवमृतमाला मालोकयेद्यो न च मातृचक्रं त्वं पदं यत्नचक्रं दमादौ कफश्रुतो
 मज्जति वो बुचुं वी ५ ॥ इव ते वेत्ता शया सर्वजनैः कृष्णादिषु नयतनीयं यत्नेन चान्नः प्रत्यदा विरुद्धं तदित्यर्थः आ
 गमविरोधमप्याह श्रुतिरिति नृणां निषेधविधिरूपे कर्मणि श्रुतिः स्मृतिश्चापि किं निषेधा आत्मानं सततं रदोदित्यादि
 नवृत्तमारोहेन रूपमवेदेन वाङ्मनो नदीन्तरेन संप्रयमप्यापयेतेत्याद्याश्रयायनादिकल्पनां श्रीकामः पुष्टिकामो
 वाग्रहयत्तं समाचरेदित्यादियत्तवल्कादिस्मृतीनां च चिकित्सादिशास्त्रस्य च वैयर्थ्यप्रसंगः स्यादित्यर्थः अतो यदुक्तं
 तत्सम्यक् ४ अथ प्रकृतं तत्र तावत्स्वस्थारिष्टान्याह श्लोकसमकेन क्षायामिति असंख्यं न वृणीरन्नित्युत्तरेण सर्वत्र
 संबन्धः अमुकं यः विधोः क्षायां कलेकं नालोकयेत् भ्रवं न तत्र माता च मातृचक्रं च तारामंडलात्मकं नालोकयेत् यस्य

सिद्धिं संप्रदं नयति यत्नः प्रमाणम्
 सिद्धिं संप्रदं नयति यत्नः प्रमाणम्
 सिद्धिं संप्रदं नयति यत्नः प्रमाणम्

वि. २. १०.

तादिलन तादृशो मूत्रस्य पातो यस्य सः नात्यलो गुरुः पार्श्वीर्यस्य सनाकादित्वा नलोपः पार्श्वीर्यस्य योरथः प्रदेशः
तदंशी बुटिके गुल्फो पुमान् पश्चिरथस्तयोरिति कोशात् मनसा गभीरोगंभीरः प्रकृत्यादिभ्यश्चेति तृतीया धीरा।
निःसंशयं जाता उन्नता वर्द्धमाना कार्या रंभे पुरुचिः प्रीतिर्यस्य प्रशस्त्यशोवान् प्रशंसायी मत्तर्थे विनिः १३ स्त्रियाः स
स्त्रेहाः ईदृशेनेत्रे त्वद्गवाश्च दंताश्च केशाश्च यस्यासौ तथा युवामध्यवयाः सुवासानि मला वरः परिवीतमतिसे
वृत्तं चेष्टितं देहं गितं यस्य स्त्रियमुखमिव मुखं यस्यानिष्प्रभाकांतिहीना शोतानुग्रा मूर्तिर्यस्य अतिकृष्णैर्दृशा योने
त्रयोस्तारके कनीतिके यस्य स ईदृशो न भवति औचित्येति औचित्येन चरति प्रवर्तते यदा उचितमेवौचित्यं चरितं क

स्त्रिये दृशा त्वद्गवदंत केशो युवा सुवासाः परिवीतचेष्टः नस्त्रीमुखो निष्प्रभशोतमूर्तिर्न चातिकृष्णैर्दृशा
तारको वा १४ औचित्यचारी शुचिर्गितो विल्लीर्गहस्ताननवाद्भवताः सर्वोपि सत्त्वाकृतिमान् कुली
नः कन्याप्रदानाय नरो नरोगी १५ ॥

तुंशीलं यस्य सः शुचिरनिरितवृत्तः श्रुतिं परचेष्टितं जानातीति साविशालं विल्लीर्गहस्तावाननं बाहूवक्षश्च
यस्य मुखं लक्षणा माह सर्वोपीति एभिर्लक्षणैः संपन्नोपि सर्वो नरः सत्त्वाकृतिमान् सत्त्वैर्यमाकृतिर्भद्रा
कारश्च तद्वान् यदा सात्त्विकप्रकृतिमान् कुलीनः सत्कुलप्रभूतः नरोगी व्याधिहीन एतादृशो नरः कन्या
प्रदानाय योग्य इति भावः १५ ॥

अपीति योवाशरीरात्तरंतिगलंतिरोमाणि नखानियमसतथायोवासद्यःस्रवदश्रुविमुंचहामंलोचनंयससतथा
 योवाश्रमानुषंपिशाचादिकंसत्वंनिरीक्षते योवाशिथिलीभूतनामिकालोचनकार्णःस्यात् १० आक्षिप्यमाण इति यो
 वास्रममथोगर्दभादौयानेधिकृतश्रारूढोदक्षिणदिश्यादियमाणःप्रेर्यमाणःप्रबुध्यतेआर्याजातारःकुमार्याःप्र
 दानायनवृणीरन् तत्रकारणमाह नेदिष्टेति नेदिष्टेति समीपोदिष्टांतः प्रलयोयस्यासौतथाअतिकवाढयोर्नेद
 साधावितिनेदादेशःदिष्टांतःप्रलयोत्पयस्मरः अर्थादेवंविधामासन्नमसुंकुमांरीवरोपिनवृणयात् ११ अथशु
 याल्लक्षणोनारिष्टफलमाह क्षायामिति निश्चलःस्थिरोनेत्रयोःपातोयस्यासौतथासन्क्षयमात्रंस्वक्षायोनिरीक्ष
 अपितरदोमनखःशरीरात्सद्यःस्रवद्वामविलोचनोवा निरीक्षतेसत्त्वममानुषयःविस्रस्तनासानयनश्रु
 तिर्वा १० आक्षिप्यमाणोदिशिदक्षिणस्याजागर्त्रियानेधिकृतःखरादौ नेदिष्टदिष्टांतमसुंकुमार्यानीयाःप्रदा
 नायवरेवृणीरन् ११ क्षायोनिरीक्षक्षयमंतरिक्षपश्यन्त्रयोनिश्चलनेत्रपातः शुभ्राश्रमक्षायमिदस्वकायं
 प्रपत्सनपेद्विकृतौविकारः १२ प्रदक्षिणावर्तशरीररोमावृषस्वनःफेनिलमूत्रपातः अत्यल्पपाश्चिर्मनसागभी
 रोधीरोन्नतारभरुचिर्यशस्वी १३ ॥ ततःक्षयमंतरिक्षपश्यन्स्वकायंस्वदेहंशुभ्राभ्राणिसितमेवास्तेःसमानाक्षया
 कांतिर्यस्यासौतनयःपश्यन्पश्यन्म्रियेतकिंचेहस्वकायेविकृतोदृष्टायोसत्याविकारःस्यात् यस्यागस्यायावि
 कारोदृष्टस्यतथाविकारःस्यादित्यर्थः १२ अथश्लोकत्रयेणपुरुषसल्लक्षणात्माह प्रदक्षिणोति प्रदक्षिणोसमा
 मावर्तःपरिश्रमोयेषांतानिशरीररोमाणियस्य वृषस्यस्वनश्चगभीरःसन्नोयस्य फेनोस्त्रियस्त्रिसौफेनिलःकेनादि

अथ वयं लक्षणान्माह श्रमश्रुणामेति श्रमश्रुभिः प्रपामाबुन्नताबुच्चावोष्टौ यस्याः सानासिकोदरेति डीप्रकरोचरचरणौ
 चकरचरणौ पृथुविस्तरनेकरचरणौ यस्याः सा रुखाग्रलंवारूताग्राश्रुकेशायस्याः प्रदुपीपोर्विकल्पनान्नडीप्र शुचेर्भा
 वः शौचंते नहीनानिः शौच रोमाणि संति येषु तादृशानि श्रगानि यस्याः सा रोमादेः शरतिमत्तयेणः श्रगात्रकंठेभ्य
 रतिडीप्र कृशालघुः कुटिलावकाचलंयस्थिराकूरोग्रासकृयासकपरादृष्टिर्यस्याः सा वामाग्रदक्षिणाग्रावर्त्ता
 रोमवल्लयो यस्याः सा विशालं विस्तीर्णमुन्नतमुच्चं विकटं विसृष्टं नटंती नृत्यंती भ्रुवो यत्र तल्ललाटं मस्तकं यस्याः सा प्र
 श्रमश्रुणामोन्नतोष्टी पृथुकरचरणारूखरूताग्रकेशानिः शौचारेमश्रोगी कृशकुटिलचलत्करसकृपदृष्टिः १५
 वामावर्त्ता विशालोन्नतविकटनटद्रुललारास्पर्शंती नोर्वीमंत्तांगुलिभ्यामनियतवङ्गभुगदेहिनीगेहिनीरुक् १६ हि
 यास्फिग्ललाटोदरलंविनीयात्साकांतकांतानुजतातहंती दुष्टात्यतिस्वल्पनितंबगुह्यानितंबिनी दीर्घगलाकु १७
 लघ्वी १८ निःसाति रुखाधमनौ पुरंध्री प्रायेण तत्राति पृथुः प्रचेरा कपोलकूपाहसिते घृणीलाकूर्मादरी डंलक १९
 तांगुलिभ्यांचरणाकनिष्टिकाभ्यामनकालउर्वी नृष्टंती अनियतं वारसंख्यारहितं बङ्गभुनक्ती तिसागेहिनीवधर्दे
 हिनीमूर्तिमतीरुग्याधिर्वर्त्तते २० किंचयेति यानितंबिनी स्त्रीस्फिग्भांकटिप्रोथाभ्यां ललाटे नोदरेण चलं वते सा क
 मेणाकांतं कांतानुजं कांततातंच हंतीति तादृग्भवति अथमर्थः दीर्घस्फिकपतिघ्नी दीर्घललारादेव रघ्नी दीर्घोदरी
 सस्वरहंतीति याचल्यनितंबगुह्यासापतिं दुष्टादिरुणहि नितंबः कटिपश्चिमभागाः गुह्यं योनिः याचदीर्घगलालंबकंटी
 सा कुरलघ्वी भर्तृकुलजातिनी स्यात् २१ निस्तेति या पुरंध्री स्त्री धमनो शिरायामतिरुखाग्रनिकृशा सानिः स्वादरिडा याचते

वि.प्र.री.

अथ केचनोवागजचिह्नान्याह सरोजेति शिबिरिणी सरोजं कमलं श्रीवत्सो विलसः ध्वजः केतुः गजो हस्तीति निर्मलः स
भकलशोख्यातौ सकमालाग्रदंशो दर्पणं कुत्रमातपत्रं कुशः सुणिः कुलिशं वज्रं भृंगारः करकः गिरिः पर्वतः रथाः
स्यंदनं प्रसोदयः श्रीवत्सो विसुवदसिरो म्नाप्रदक्षिणावर्तः तदुपचारात्प्रदक्षिणावर्तमात्रं गते व्यजनं तालं यवो
धाम्यविशेषः यूषो यज्ञस्तंभः इत्यादिभिश्चिह्नैः पदपाणिप्रणयिभिः करगैः पादगैर्वानरानार्यश्चराज्यं दधति २५ अथ
मुख्यलक्षणमाह अर्चितमिति रथो हताय दिवचनमर्चितं मिष्टं मनोजं स्यात् मनउन्नतं तालविषये प्रवृत्तिमतं व
पुः शरीरं दृष्टाने जातं निर्विशेषमधिकं सखदं मतिर्युद्धिरचपराद्गुणीपातकात्परावृत्तातदान्तराणो योषितां वापरैल
सरोजश्रीवत्सध्वजगजतिमिलं भकलशस्त्रगादंशकुत्रां कुशकुलिशभृंगारगिरिभिः रथाश्च श्रीवत्सव्यजनयवय
पप्रभृतिभिर्नरानार्यो राज्यं दधति पदपाणिप्रणयिभिः २५ अर्चितं वचनमुन्नतं मनो निर्विशेषसखदं दृष्टां वपुः अस्ति
चेदचपराद्गुणीमतिर्लक्षणैः किमपरैर्न योषितां २५ वरस्य कन्यावरणो वरेणोऽर्गे वयोदक्षिणा चेष्टितश्च अदक्षिणा
चेष्टितमिष्टमाद्रुस्तयोः कुमारी वरणया हरं चेत २६ सुनो गतिर्दक्षिणेष्ट कुमारी यत्र काक्षिणी अदक्षिणा यत्र तत्र व
लणोः किं न किमपि प्रयोजनमिति भावः इति सामुद्रिकलक्षणानि अथ निमित्तानि तत्र वरणा काले पक्षिचेष्टितमाह वर
ति यदा वरः कन्या वरीतुमिच्छति तस्मिन्कालेयः कोपि पुंलिंगः पक्षी दक्षिणा चेष्टितो दक्षिणां गोकं दूयनकं पनादि चेष्टि
तमातनुते स वरेणोति श्रेष्ठः स्यात् कश्चिदुर्गे वड्गां क्लृप्तचटिकां स्त्रीलिंगपक्षिपुड्गां पि दक्षिणा चेष्टिता शुभेत्पथः अथ
कुमारी चेद्वरं वरणया तदा तयोः पुंलिंगपक्षिर्दक्षिणो रदक्षिणां वामांगचेष्टितमिष्टमाद्रुः २७ अथ सुचेष्टितमाह सुन इति य
कुमारी काक्षिणी वरं वरीतुमिच्छति तत्र सुनः सुनकस्य दक्षिणा स्वकायदक्षिणा भागे गतिरिष्टा शुभा यदा वरपन

कर्मो बुद्धि वशी त्वमिच्छति न तत्रादनिष्ठा स
यामभागो नो गतिः शुभा २८ ॥

५
 कनिष्ठिकाजीवितरेखाः
 २५॥

कनिष्ठिकेति जीवितमायुः कनिष्ठिकायः रेखयोर्मध्ये करभप्रदेशे स्थितामियोन्योमंकांतकलत्ररेखाः सः पुं हस्ते ताव
 त्सप्तस्य भार्या स्त्री हस्ते तावंतस्त्रयाः कांता इत्यर्थः मणिबंधादा कनिष्ठिकरस्य करभो वहिरित्यामरः परे उर्वरिते स्मित
 रभे स्थिताः सांमातरवर्गस्यापत्यरीत्या रेखा ज्ञेयाः संमातरपत्यानिसांमातराः सोदराः मातरुत्संख्या सभद्रपूर्वाया
 त्याण्डरचयथांगुष्ठतले पुत्राः कन्याश्चललितास्तेषामायुश्चतुदशस्मिन्जीवितरेखायाश्च स्थिते करभे भ्रातरो भगिन्यः
 तेषामायुश्चलदाणीयमिति भावः २२ अनामिकेति या रेखानामिकामूलस्य विभूषणमनामिकामूलकुंडस्थिते
 त्वर्थः नित्यनपुंसकत्वास्त्रीविशेषणत्वेपि भूषणस्य स्त्रीवत्त्वं सापुणपरेखा विद्यमाना चेदभेदहीना तस्य पुण्यस्या
 कनिष्ठिकाजीवितरेखयोः स्यान्मध्ये मियः कांतकलत्ररेखा अपत्यरीत्या करभे परे स्मिन्भवति सांमातरवर्गरे
 खाः २२ अनामिकामूलविभूषणाय पुण्यस्य रेखा तद्वत्तिहेतुः निःसीमसीमंति तपंचशाखाकसोदरेखान
 करोति राज्ञं २३ अरुत्तागंभीरमनोहराभीरेखा भिरंतमधुपिंगलाभिः नचातिवह्नीभिरवामवामेध्वंगेषु पुंस्त्री
 गमिहेतुः हेतुशब्दस्य नित्यं पुंस्त्वं निर्गतः सीमावधिर्यस्यासौ निःसीमः सीमेतो जातो स्मिन् सौ सीमंति फलयोः स्मृतं २४
 तः पंचशाखायस्यासौ पंचशाखः करः निःसीमं पूर्णं सीमंति तो द्विधा कृतः पंचशाखः पाणि र्यया सोदरेखा कस्य राज्ञं
 न करोति अपितु सर्वस्यापीति पंचशाखः शयः पाणिरित्यमरः ययोर्दरेखा द्विधा कृतमिव पाणिते लंभवति सावप्यं
 राज्ञ्यप्रदाभवतीत्यर्थः २५ अथ सर्वासां रेखाणां साधारणं गुणमाह अरुत्तातिविपरीताख्यानकी अरुत्ताः स्त्रियागो
 भीरानिमामनोहराः सुंदरा अंतरे मध्ये मधुवत्पिंगलवर्णाभिर्नचातिवह्नीभिरनतिसंकीर्णाभिस्ताभिररेखाभिः पुंस्त्रीफ

५
 कनिष्ठिकाजीवितरेखाः
 २५॥

अथेन्द्राणीं रजनादिफलमाह युवतिभिः स्ववासिनीभिः सहिता युवतिः कन्याऽऽक्तविधिवत्सुभगामर्थेऽपत्तीं च दत्तकार
 म्दत्तसुलक्षणवयवामित्यादिना शौनकायुक्तविधिना पुलोमजायां इन्द्राणां पूजनं समाचरेत् मातरो द्विविधादे ।
 योमानुष्यश्च तत्र देवो गौरीपद्यादयः ब्राह्मीमाहैसरीत्यादयश्च मानुष्यो मातृमातामह्यादयश्च त्रिविंशतिमतो क्तास्मा
 मां यज्ञः पूजादिकं कुलाचारवशात् श्रयाः शान्तयः कुलदेवता राधनादयः ताग्रविघ्नं निर्विघ्नमातताग्रनुष्ठिताग्रशु
 भं घ्नंति अतः शचीमातृका कुलदेवता पूजादिकं मवश्यमनुष्ठेयमिति भावः ३२ इति श्रीविवाहवेदावनरीकायां

कन्यकोक्तविधिवत्पुलोमजापूजनं युवतिभिः समाचरेत् घ्नंति चाशुभमविघ्नमाततामातृयज्ञकुलकर्म
 शान्तयः ३२ इति श्रीविवाहवेदावनेमिश्रकाव्यायः समाप्तः ॥ १४ ॥ कर्मायसूनुसहजस्मरणो मृगांकः स्त्रीपुंस
 संगमयिता यदि जीवदृष्टः स्वर्गाणि शुक्रशशिदृष्टयुतानि कन्यालब्धये वधुगृहदृष्टकारणनवांशकावा १

मिश्रकाव्यायः समाप्तः १४॥ अथ वधुवरप्रसाध्यायः तत्रादौ वधुप्रसमाह वसेत् अस्माकमस्याः कन्याया लाभो भवि
 ष्यति न वेत्सि मिस्रसेकृते तस्मिन्काले यत्नं तस्माद्यदि कर्मायसूनुसहजस्मरणः ॥ १४ ॥ १५ ॥ गतो मृगांकश्चंद्रो
 जीवेन गुरुणा दृष्टस्तदा स्त्रीपुंससंगमयिता स्यात् स्त्रीपुंसवित्तचतुरादित्वात्साधुः तयोः संगमं समागमं करोतीति कन्या
 लाभदृष्ट्यर्थः अयं योगः कन्याया वरलाभप्रसेष्यविशेषात् योगांतरमाह स्वर्गाणीति शुक्रशशिभ्यां दृष्टानियुतानि
 वा स्वर्गाणि लग्नगतानि स्वराशयश्चंद्रशुक्रराशयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कन्यालब्धये कन्यालाभाय भवति

अथोपश्रुतिशकुनमाह आरोपेति शार्ङ्गः श्रुतैस्तदुलैः पूरिते प्रस्थादिपात्रे संमार्जन्याववेष्टिते आच्छादिते गणेशप्रतिमाया
 रोपप्रतिष्ठासकन्याः एकया कुमारी संहितास्ति सौ पुवतयः सुवासिन्यः निशिरात्रोरजकुमद्यकारादिगृहे तस्मीपेशनेर्नि।
 गीताः गंधपुष्पादिभिरभ्यर्चितं गणपतिकरे कृत्वा तस्मिन् गृहे स्थितानां मनुजानां यां वाचं शृणुयुः तस्य वाक्यसार्थाभिप्राया
 स्तेन सदृशी सिद्धिश्चित्तिकार्यसिद्धिर्ज्ञेया अत्राधिवासनमंत्रादिकं विधानमालाद्युक्तं ज्ञेयं २॥ तत्र कन्यावरणानुदशाणि
 कुलधर्मानतिक्रमणां चाह श्रुतीति अ. पूर्वा १ थ. क्र. ३ नु. उत्तराष्टा ७. स्त्रा. एषु नक्षत्रेषु कुमारी वरणां स्यात् यदा यो वृद्धः।
 तमाः स्वकुलोक्तं सकुलपरंपरागतं प्राचरेयुस्तच्चैतसापि नावमन्येत तस्यावज्ञा मनसापिन कार्या किंपुनः साक्षात् त
 आरोप्या दत्तपूरिते गणपतिं प्रस्थादिपात्रे शानैः संमार्जन्याववेष्टिते पुवतयस्ति सः सकन्या निशि निर्याता रजकादि
 वरमसुकरे कृत्वा तमभ्यर्चितं यां वाचं शृणुयुस्तदर्थं सदृशी सिद्धिः किलोपश्रुतेः २॥ श्रुतिविपूर्वा वसुवद्भि मित्रा।
 विष्णुनिलैर्वरणकुमारीः तच्चावमन्येत न चेतसापि सराचरेयुः सकुलोक्तमार्गः १ वेदिकां विरचयेत्तथा य
 यास्यादियं प्रविशतः प्रदक्षिणोत्सुर्जनाश्रययवो निवर्णकाः षण्णवत्रिदिवसेषु नाग्रतः १॥ ॥ त्राप्यागमविरुद्धानका
 र्यादेशाचाराः कुलाचारा ये तु विध्यविरोधिन इति स्मरणात् १ अथ वेदिकानिर्माणं सन्त्रभृतीनां च कालमाह वेदिका।
 मिति २ यो इता वेदिकांतथा रचयेत्तथा कथयथेयं वेदिका गृहं प्रविशतः पुंसो दक्षिणभागे भवति तस्या लक्षणं भूषा।
 णादिकं नारदादिभिरुक्तं ज्ञेयं न अयो मंडपः यवो निरंजुगर्पणो तत्र कारः शौनकस्य आदिश्रुतः वर्णकाः लोकप्रसिद्धा।
 अथ पविशेयः यदा वर्णकारं गवत्यादयः एतदुपलक्षणं न दलनकंडनवारकादिगृह्यते एतान्यग्रतः पूर्वोत्तरदिना
 मारभ्य षण्णवत्रिषु ६।१३ दिवसेषु नस्युः पश्चादपि न दुहासनादिज्ञेयं केचित्तु नवमदिने शुभमाहुः देशाचारतोऽवस्था ॥

3. 3. 3.

49

तेषां च यदि गितं चेष्टितं तद्वत्त्वं वरस्य तथैव भवति ॥ इत्यव्ययं निश्चये तिष्ठ पुनर्वसोर्न तत्र हं ह इत्यत्रेतरतरयोग हं हे पिपक
तत्रापकात् पूर्वोपि हं दो विभावयै कवत्स्यात् अतो वत्त्वं वरस्यैकत्वं ॥ अथ वत्त्वं वरस्यैकत्वं कालेषु भाष्ययोगाद्वा प्र
सलगाः चंद्रोष्ट्रमे ६।८ सति प्रथमे को योगः तत्र चंद्रमूर्त्तौ लग्नो ग्रावने येः वनी पुत्रे कुजे मदनस्य शिशुसप्तमो गेस
ति प्रथमपरो योगः तत्त्वस्यो लग्नसप्तमयोः पापपुत्रयोः सतोः अथ तृतीयो योगः एषु योगेषु क्रमाद्दृष्टमही मुनि
संमिते वै वरस्य नाशः प्रथमे योगेष्टमे द्वितीये एकस्मिन् तृतीये सप्तमे वै वरनाश इत्यर्थः ॥ यामित्रगो सप्तमस्यो च

प्रलोदयादमुतरोविधिषण्मृत्तौचतत्रमदनस्यशिवावनेये तन्वस्योरुभसंगतयोनरस्यनाशः
माहसुमहीमुनिसंमितेदे, ४ यामित्रगोविधुमितौविधवामसाध्वींसौरिः कुजोसुरमहेज्जबुधोयनाब्जो दी
र्घा युधेवगुधिसप्रसवंप्रसन्नौस्त्रीजातकोक्तमविलोवलुचिंत्यमस्मिन् ५ ॥

इसु कौ वधं विधवां कुरुतः शनिर्भौमश्च उराचारं शौनकीयेन शनिर्मृतप्रजां भौमो मरणपुत्रा मिति तथा पिडुष्टमेव
फलं असुराणां महेश्वः पूज्यो भगुर्वुधः प्रसिद्धः तौ सप्तगोधनां कुरुतः पतावेव वपुषिल ग्रेष्ठितौ दीर्घायुषं कुरु
रुतः तावेव प्रसूतौ पंचमेस्थितौ सुप्रसवांस्तु संततिं कुरुतः कुत्रचित्तरमहेश्वेति पाठस्तदसत् आह्वयतः शौनकः य
दिष्टु कलप्रस्यौ भगुसौ स्यौ दीर्घजीविनी कुरुतः पंचमसंस्थौ पुत्रान्या मित्रगतौ धनं विपुलं अस्मिन्वधवरप्रसूतकाले
स्त्रीजातकोक्तमखिलं शुभाशुभं चितं ५ एवं कन्यावरोपलब्धिमुक्तातलाभे सति दलनकंडनादि विवाहकृत्येषु शुभाशुभं

二

अथ वंशवर्णनपूर्वकं ग्रंथान्कारमाह अभूदिति भरद्वाजनाम्नो महर्षेर्वंशो विष्णुवतं संवेद्ये जनार्दनो नामाभूत् कीदृक्श्रुती
 नां वेदानां तत्र यायायां वेत्तीति तथा गौदीयास्तद्गतयोर्गुर्जरास्तेषां चारित्र्यमाचारस्तस्य पंथा मार्गस्तं प्रवर्त्तयतीति त
 या अनेन स्वयमौदीचा इति सूचितं याज्ञिकेषु चक्रवर्ती श्रेष्ठ इत्यर्थः १ अस्तीति तस्य जनार्दनस्य सन्तुः श्रियादित्यस्य ।
 सिस्मासीत् इदमन्वयं नामेत्याह कश्चिद्विशिष्टादी प्राहितीय आदित्य इव तस्या श्रेयादित्यस्यात्मा जउदीर्ये राणागइत्या ।
 सोतउदीर्यते इत्युदीर्यनामतस्मिन् राणागनामेत्यर्थः कीदृक्त्रिस्कंधा होरागणितसंहिता व्याख्येयां पारंगता अभिज्ञ
 तमास्तेषां रेगो पुद्गलभूमौ मल्ल इव मल्लः मल्लो वाङ् पुद्गल कुशलः त्रिस्कंधज्योतिः शास्त्रविदां पराभवकृदित्यर्थः २ श्रीके

आसीद्भरद्वाजमहर्षिवंशो विष्णुवतं संवेद्ये जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती १
 अस्ति श्रियादित्य इति स्मृतस्य सन्तुः श्रियादित्य इव द्वितीयः त्रिस्कंधपारंगमरंगमल्लस्तस्यात्मजो राणागइत्युदीर्य
 श्रीकेतवः सुकविरथ्यपनाध्वनी नव्यहान्यतर्पयितुमर्थपयः प्रवाहैः देवतराणां सतः सतपः अयेस्मि ।

नृदावने मुनिगवीनिवहं दुरोह ३ ॥

तव इति अस्मदेवतराणां सतः श्रीकेतवः सुकविरस्मिन् नृदावने सतपः अये मुनिगवीनिवहं दुरोह मुनीनां गाव
 इव मुनिगव्यः उपमितं व्याप्नोति तत्पुरुषः गोरतद्विज्ञातकीतिटचटित्वान्नदीन् तासां निवहः समूहस्तदुरोह दुग्धवान्
 किमर्थं अथ यनस्याध्याने गच्छतीति तथा तेषां व्याख्यानं स्मृत्तानर्थः पय इव तस्य प्रवाहैस्तर्पयितुं सुष्ठु न पोषेष्वाते सतपस
 स्तैः श्रीयते सेव्यते तत्रथा अत्रायं श्लेषः सतपः सेव्येवने अगमनविन्नान्ययः प्रवाहैस्तर्पयितुं गावो दुग्धते तद्वत्सु
 गपः सेव्यमानेस्मिन् नृदावननामिग्रयेत्यग्रं याध्ययनविन्नशिष्यानर्थप्रवाहैस्तर्पयितुं मुनिवाचोमया सारं दुग्धा इति ३

इतः दलनकंडनादिषु सर्वकर्मसु भतिथिवारफलानि नलत्रादिफलानि परैरन्यैः पदे पदे विरचितानि पदे पदे तिलौकिकाभिः।
 प्रायेणोक्तं अल्पकृत्येषु पितृशुक्रफलानि विशेषाभावेऽप्युक्तानीत्यर्थः इति हेतोः परैः सविस्तरमुक्तत्वाद् रूपयोगाभावाच्चास्मा
 भिर्नोचिरे नोक्तानि केचित्पारोक्ष्याभावेऽपि भूतमात्रेऽपि लिट्मिच्छंति तथा च मुग्यबोधे भवन्ति भूतभवेषु क्वादयस्य यसि
 श्रुदिति अतएव वराहादिप्रयोगः होरां वराहमिहोरुचिरां चकारेति उदयनस्यापि व्याते निरेचकिरणावलिकामुदयना
 इति स्वमते संतिष्ठत उपक्रमे कालशुद्धिमाह यशति हियतस्तेषां दलनकंडनादीनामुपक्रमग्राहभोयः सविवाहमेवि।
 वाहनतत्र एव शुभेऽतीपातविष्यादिदोषहीनेषु सवत्रिवर्जिते दिने शुभः तथा ह श्रीपतिः विवाहकृत्ये निविलंबिवा

भतिथिवारफलानि पदे पदे विरचितानि परैरिति नोचिरे सकलकर्मसु यत्न उपक्रमः सह विवाहभएव शुभे दिने ६
 प्रायेण विवाहपरं लंघनं वमानं संवोपमं न सह तेन यच्चालनानि हृदा वने परमतातपी इमानं हृदा वने तुरमता।
 हभे विलोकयेत्त्रात्र वलं हिमद्युतेरिति ६ अथ निजकृतस्यास्य विवाहपरं लंघनं पूर्वो भो वैशि ॥ मिहसम्मतिः श्रीः ॥ इति वरप्रश्नाध्यायः १५
 एवमाह प्राय इति प्रायेण वाङ्मनेन विवाहपरं लंघनं विवाहफलसमूहः नयेन तर्केण चालनानि न सह ते प्रागमसिद्धत्वादिति भावः
 अत्र विशेषणद्वारा दृष्टांतः तदेति नदीतटे प्रलंबमानं स्त्राणं संवो यथानचालनं सह ते चालिते त्वयः पतनमेव तद्विवाहप
 दलमपीति भावः अत इह मयोक्ते हृदा वने सतां मतिर्बुद्धिस्तस्याः श्रीः संपत्तरमतो सुखेन क्रीडतां अत्र हेतुः परमत रूपेणा।
 तपेन पीड्यमाना नां जना नां वृंदमवति श्रीणा यतीति तथा अयं भावः यथा कश्चन तपेन पीड्यमानो वने गत्वा रमते तथा त्रसम
 तिः परमततापनिवृत्तये त्रमतामिति अत्रांते श्रीप्रयोगः समाप्तलंकारो यथा अग्रंथारभे इति श्रीविवाहहृदा वने नदीकायां वरप्र
 स्थापनायः १५ ॥

छा. १. गिलराजायतौतकालमसुहो३ अथफाल्गुने जोछायाउपरचंडसूर्यपूर्वकौजातादिसैतोमास २ मे
जोउत्तरकौजातादिसैतौहिंदतरकएकमणकाहो३ जोपछीमकौजातादिसैतौमहाप्रलोकालहो३
सुप्रामेदिसैतौ३दिनमेपातसाहमरै ३तिछायापुरुषविचारः ॥ ३३ ॥ शुभम् ॥

रदिसैतौ एक प्रहर मै मृत्यु होइ जो हाथ मै धनुष दिसै ग्रह नील ग्रह सेत तो आधो लमो होइ अतिलौकिकाभि।
 टीछी ठपाणी की पडती दिसैतौ संवत श्रेष्ठ होय जो ग्रह की छीट पडती दिसैतौ महाकाल होइ गोभावाचास्मा
 लावती दिसैतौ सीह स्यो भेरा होइ आश्विन मासे जो नील वरणा दिसैतौ ५ मास मृत्यु होइ द्वयस्यसि
 तो उचरी पाछे देघिये के रिभीन दिसैतौ तिसरे दिन पिंड पड़े दिसैतौ तिसरे दिन कष्ट होइ जीवे अथना
 तो कोर तेजवंत न पसी मिले कार्तिके जो पछीम कौ मुख किये दिसैतौ मुख के आग सकल होइ जो पाना के नि।
 धर्म मृत्यु होय जो छाया उपरि चंद्रमा फिरता दिसैतौ गगन को चटता दिसैतौ मेचना मै जो तजव
 तौ मास १ घंथ होइ जो छाया उपरि नक्षत्रा का चक्र चलता होइ तौ छत्र भेग होइ जो सूर्य उडत।
 न दिसैतौ सर्प सौ भेरा होइ जो छाया उपरि सूर्य चक्र चलता दिसैतौ वर्ष २ काल पड़े वरप्रश्नाध्याय।
 का छीटा पडता दिसैतौ मास ५ मै मृत्यु होइ अथ पौषे जो छाया उपर वादल होइ जो तारा दिखः
 सैतौ एध्वी कौ डभिंल होइ जो छाया उपर ग्रह चलती दिसैतौ ग्रह प्रज्वल होइ जो छाया के नि।
 वन प्रलय होइ अथ माघे जो छाया पर विजली दिसैतौ मरण होइ जो छाया उपर वृक्ष नष्ट जो काश
 होइ जो वरप्र